

DEČJE VESTI

2022 • ČETVRTO TROMESEČJE • JUŽNA PACIFIČKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na naslovnoj strani: Kristijan je osmogodišnji američki misionar koji živi na Papua Novoj Gvineji. Okrenite 4. stranicu da saznate zašto se tako široko osmehuje.

PAPUA NOVA GVINEJA

- 4 Zašto se Kristijan osmehuje | 1. oktobar
- 6 Nostalgija za domom! | 8. oktobar
- 8 Pratila je staricu | 15. oktobar
- 10 Ostajala je gladna | 22. oktobar
- 12 Neočekivana crkva | 29. oktobar
- 14 Mi sala! | 5. novembar
- 16 Neobičan san | 12. novembar

VANUATU

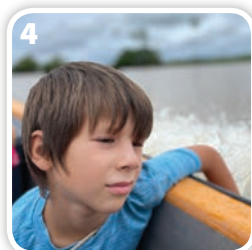
- 18 Riba i svetlost | 19. novembar
- 20 Lopta i pile | 26. novembar

SOLOMONSKA OSTRVA

- 22 Odbegli dečak | 3. decembar

TUVALU

- 24 Čudesni, neobjašnjivi Bog | 10. decembar

SAMOA

- 26 Samo je jedan Bog | 17. decembar

AUSTRALIJA

- 28 Izvanredna gozba | 24. decembar
- 30. Trinaesta subota: Dan kada su se i pustinjski magarci molili | 31. decembar
- 31 Budući projekti Trinaeste subote
- 32 Aktivnosti
- 35 Izvori za vođe
- 36 Karta

Drage vođe Subotne škole,

Endru Mekčesni
Urednik

Ovog tromesečja predstavljamo Južnu pacifičku diviziju, koja nadgleda delovanje Crkve adventista sedmog dana u Američkoj Samoju, Australiji, Kukovim ostrvima, Fidžiju, Francuskoj Polineziji, Kiribati, Nauruu, Novoj Kaledoniji, Novom Zelandu, Niui, Papui Novoj Gvineji, Pitkernu, Samoju, Solomonskim ostrvima, Tokelauu, Tongi, Tuvaluu, Vanuatuu i na Valiskim i Fortuna ostrvima. Bog radi svoja zadivljujuća dela na ovom području od 40,5 miliona stanovnika sa 518.016 adventista, ili odnosom gde na jednog adventistu statistički dolazi 70 stanovnika, što je povećanje prema odnosu od pre tri godine kada je na jednog adventistu dolazilo 78 stanovnika.

Južna pacifička divizija ima dva projekta vezana za dar Trinaeste subote ovog tromesečja. Prvi projekat je osnivanje televizijskog kanala „Nada“ (Houp) i FM Radio stanice istog naziva na Papui Novoj Gvineji. Drugi projekat je da se pod okriljem divizije snimi serija „Carska deca“, pet dečjih televizijskih serija od 13 epizoda za emitovanje na različitim digitalnim platformama širom sveta. Serija je zasnovana na temama iz knjiga: *Put Hristu, Čeznja vekova, Pouke velikog Učitelja, Stvaranje, patrijarsi i proroci, Apostolska crkva – Hristovim tragom i Velika borba*. Podsećanja radi, poslednji put ova divizija dobila je dar Trinaeste subote u trećem tromesečju 2019. Ta sredstva su potpomogla tri projekta: „Spasite 10.000 prstiju“, široku akciju koja je trebalo da obezbedi zdravstvenu obuku za sprečavanje amputacije prstiju ljudi sa šećernom bolešću, osnivanje televizijskog i radijskog Kanala Nade na Tongi kao i u Australiji, sni-

manje animirane dečje serije od 13 delova za decu uzrasta 8-12 godina koja prati doživljaje Danila i njegova tri druga.

Južna pacifička divizija je za svoj prioritet postavila osnivanje Kanala Nade, kao što se vidi iz projekta osnivanja Kanala Nade na Tongi tokom 2019. i ove godine na Papua Novoj Gvineji.

Ako želite da učinite svoj subotnoškolski čas zanimljivijim, nudimo fotografije i druge materijale koji prate svako iskustvo iz misije. Više informacija možete pronaći na bočnoj traci uz svaku priču. Fotografije turističkih mesta i drugih scena iz predstavljenih zemalja, pokušajte da pronađete u besplatnoj banci fotografija kao što su pixabay.com ili unsplash.com. Pored toga, činjenice i aktivnosti iz Južne pacifičke divizije možete preuzeti u PDF formatu na bit.ly/spd-2022. Pratite nas na facebook.com/missionquarterlies. Misionski video-zapisi su dostupni na bit.ly/missionspotlight.

Hvala vam što podstičete decu da budu usmerena ka misiji! 🌍

Endru Mekčesni
Urednik

Prilike

Dar Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će Južnoj pacifičkoj diviziji da:

- Osnuje misionski televizijski kanal „Nada“ (Houp) i radio stanicu „Nada“ u Papuanskoj misiji.
- Snimi seriju „Carska deca“, pet dečjih TV serija od 13 epizoda zasnovanih na seriji knjiga *Velika borba*.

PAPUA NOVA GVINEJA | 1. OKTOBAR

Kristijan, 8 godina

Zašto se Kristijan osmehuje

Brrrrrrmm. Iznad glave osmogodišnjeg Kristijana začulo se kako bruji motor malog aviona. Gledajući kroz stisnute kapke podigao je pogled prema nebu kako bi zapazio tačan položaj aviona iznad sebe na nebu Papua Nove Gvineje.

„Tata, je li to taj?“

„Da sine, to je avion misionarskog avijatičarskog društva koji će nas odvesti do naše misionarske stanice.“

Avion je napravio još jedan krug oko male piste na aerodromu u Daruu a zatim sleteo i na točkovima stigao do mesta na kome su Kristijan i njegova porodica čekali.

„Dobar dan!“, čuo se prijateljski glas pilota dok je prilazio da se sa svima pozdravi. „Moramo brzo da krenemo. Nailazi oluja, i nikako ne želimo da nas uhvati.“

Kristijan je zgrabio svoj ranac. Ranije je već leteo velikim avionima, a ovo je bio najmanji u koji je ikada ušao.

„Vrata su na drugoj strani“, rekao mu je pilot. „Samo napred, i uđi.“

Kristijan je obišao avion, gledajući veliki propeler sa prednje strane i tri mala točka ispod njega. Zatim su se on i njegove dve sestre popeli u kabinu. Kad je ušao u avion, našao je sedište pored prozora sa desne strane iza pilota. Mesto savršeno za posmatranje!

Motor je zabrujao i Kristijan i njegova porodica povezli su se niz pistu. Pre nego što je uspeo to da zapazi, poleteli su.

Gledajući kroz prozor, Kristijan je mogao da zapazi velike grupe stabala i još pojedinačnog drveća. „Ima li ljudi tamo dole?“, pomislio je. „Ne vidim da ima kuća ni ulica sličnih onima u Americi.“

Ubrzo je avion misije obleteo malu travnatu pistu usred drveća. Uz udar prizemljavanja, sleteo je i brzo se zaustavio na kraju piste.

Kristijan je podigao svoj ranac i pratio ostale stazom do reke, gde je ugledao plastični čamac sa natpisom naziva misije. A onda, kad su već sve porodične torbe bile

utovarene, motor je proradio i oni su brzo krenuli nizvodno! Bilo je toliko toga da se vidi. Tu su bile čaplje u svom gracioznom letu, ljudi koji su veslali u dugačkim kanuima, deca koja su im mahala sa obale i prelepo drveće. Ljudi su nosili drugačiju odeću od one koju je Kristijan viđao u svojoj zemlji. Ali to nije bilo važno. Izgledali su veoma prijateljski dok su se smešili i mahali im. Svidelo mu se ovo novo mesto.

„Pogledaj!“, rekao mu je otac. „To je misionarska stanica. To je naš novi dom.“

Čamac je pratio krivinu reke, a zatim je motor usporio. Na obali ljudi su stajali mašući im, sa srećnim osmesima na licima. Čamac se usmerio prema njima. Kad se motor zaustavio, Kristijan ih je čuo kako pevaju: „Srećni smo danas, srećni smo danas što ste ovde!“

Nije mogao da prestane da se smeši. Čim se pesma završila, on je bio prvi koji je izašao iz čamca. Hodajući prema dugom, dugom redu ljudi koji su ih čekali, rukovao se sa svakim od njih i zapazio veliki broj dece. Znao je da će mu se svideti njegov novi dom. 🌐

Hvala vam na misionarskom daru koji pomaže u širenju jevanđelja na Papui Novoj Gvineji i širom sveta.

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Papua Novu Gvineju na karti. Zatim pronadite Daru, glavni grad Zapadne provincije Papue Nove Gvineje.
- Znajite da su Kristijan i njegova porodica stigli kao misionari na Papua Novu Gvineju krajem 2021. godine.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite postove o misiji i kratke činjenice iz Južne pacifičke divizije: bitly/spd-2022.
- Ovo iskustvo iz misije ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje“; kao i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija, posetite vebstranicu: IWillGo2020.org.

MISIONSKI ZAPIS

Septimus i Edit Kar, koji su 1907. bili predavači u školi Buresala na Fidži ostrvima, izabrani su da otpočnu adventističko delovanje na Papui. Povelili su kao pomoćnika jednog od svojih učenika, Benisimanija (ili „Benija“) Tavodija, da im pomogne. Stigli su u Port Moresbi u junu 1908. i iznajmili kolibu na kraju grada. Septimus je putovao tovarnim konjem do visoravni Sogeri, severoistočno od Port Moresbija, gde je klima bila hladnija a tlo plodnije. Organizovao je da vlada otkupi 670 hektara od domorodačkog stanovništva kako bi mogao da ga zakupi na duži rok.

PAPUA NOVA GVINEJA | 8. OKTOBAR

Nostalgija za domom!

Evangelina, 10 godina

Tako mi nedostaje dom!", rekla je Evangelina, spuštajući se na svoj krevet dok joj je znoj oblivaio lice i leđa. „Tako mi je vruće! Nikako ne mogu da se rashladim.“

Desetogodišnja Amerikanka je osetila da ne pripada ovoj novoj i čudnoj zemlji. Ona i njena porodica su upravo stigli u Port Moresbi, glavni grad Papua Nove Gvineje. Spremali su se da rade kao misionari u udaljenoj ispostavi Zapadne provincije Papua Nove Gvineje.

„Mama, možemo li, molim te, da idemo kući?“, rekla je Evangelina, suzdržavajući se da joj ne poteknu suze. „Nedostaje mi baka i svi moji prijatelji. Ja ovde nemam prijatelja.“

„Tako mi je žao, dušo“, rekla je majka, pruživši devojci hladnu krpu da obriše svoje oznojeno lice. „Znam da ti je čudno što smo u ovoj novoj zemlji. Teško je biti tako daleko od svoje porodice i prijatelja. Ali sigurna sam da Bog ima nove prijatelje i porodice za nas ovde u PNG-u.“

PNG je inače skraćenica za Papua Novu Gvineju. Svi kažu PNG jer im je to lakše nego, recimo, dugačko Papua Nova Gvineja.

Sve je zvučalo dobro dok je Evangelina slušala majku kako joj govori. Ali joj to nije pomoglo da izgubi taj osećaj iznutra, taj čudni osećaj, da ona ne pripada PNG-u.

Sledeći dan je bio pun aktivnosti. Porodica je otišla zajedno u grad da nabavi zalihe. Mesto na kome je trebalo da žive kao misionari nije imalo prodavnice u kojima bi mogli da kupe namirnice kad god im zatrebaju. Dakle, morali su u ovoj nabavci mnogo da kupe. Majka je imala veoma dugačku listu stvari za kupovinu – dovoljno zaliha za čitava četiri meseca!

„Evangelina, možeš li, molim te, organizovati ove konzerve hrane? Moramo ih uredno poređati u kolica“, rekla je majka.

„U redu, mama“, rekla je. „Uradiću to!“

Uživala je u ređanju svih limenki i kutija da lepo izgledaju složene i uredne.

Nekoliko nedelja kasnije, osećanje nostalgije već nije bilo tako jako. Porodica je otišla na uzbudljivo putovanje brodićem iz njihove misionarske stanice kako bi se

preselila u svoj novi dom. Zemlja plemena Gogodala u Zapadnoj provinciji Papua Nove Gvineje pokazala se kao veoma zanimljivo mesto za život.

„Evangelina, Nata se igra ispred naše kuće sa nekim drugim devojkama“, majka joj je rekla. Nata je bila mlada Gogodala devojka koja je živela u blizini. „Trebalo bi da izađeš i da se poigraš sa njima“, rekla je majka.

„Ali mama, one uporno gledaju u mene, a ja uopšte ne mogu da ih razumem“, rekla je Evangelina.

„Razumem te, dušo, ali što više vremena provedeš sa njima, bolje ćete se upoznati“, rekla je majka.

„U redu, pokušaću“, rekla je Evangelina.

Dan za danom, dok je Evangelina izlazila da gleda decu kako se igraju, sve joj je prijetnije bilo u njihovoj blizini.

U petak uveče, kad se misionarska porodica okupila da otpočne subotu, otac je pitao Evangelinu, njenog brata i sestru na čemu su zahvalni.

Evangelina se na trenutak zamislila. Zatim je uz veliki osmeh rekla: „Zahvalna sam što sve više počinjem da se osećam kao prava PNG osoba.“

Da, biće joj potrebno još mnogo prilagođavanja, ali je ona Papuu Novu Gvineju već počela da oseća kao svoj novi dom. 🌍

Hvala vam za vaš subotnoškolski dar za misiju koji pomaže u širenju evanđelja na Papua Novoj Gvineji i celom svetu.

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Papua Novu Gvineju na karti. Zatim pronadite njen glavni grad, Port Moresbi, i Zapadnu provinciju ove zemlje u kojoj živi Evangelina sa svojom porodicom.
- Znajte da su Evangelina i njena porodica stigli kao misionari na Papua Novu Gvineju krajem 2021.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite postove o misiji i kratke činjenice iz Južne pacifičke divizije: bitly/spd-2022.
- Ovo iskustvo iz misije ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – cilj za duhovni rast br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika“; misionarski cilj br. 2 „Jačanje adventističkog uticaja... među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama“; i cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom.“ Za više informacija: IWillGo2020.org.

ČUDESNA
ZEMLJA

Školjke su nekada predstavljale redovnu valutu za plaćanje na Papua Novoj Gvineji. Iako su kao valuta ukinute 1933, tradicija plaćanja pomoću njih i dalje je prisutna u lokalnim običajima. U nekim plemenskim grupama mladoženja mora da donese određeni broj školjki sa zlatnim ivicama kao iznos za svoju nevestu. Na drugom mestu mladu plaćaju odgovarajućim iznosom novca ili svinjama, kazuarima (velikim pticama sa ostrva) ili gotovim novcem. U nekim krugovima su neveste te koje tradicionalno plaćaju miraz.

PAPUA NOVA GVINEJA | 15. OKTOBAR

Šanita, 12 godina

Pratila je staricu

Dvanaestogodišnjoj Šaniti, u gradu Vevak na Papui Novoj Gvineji, pažnju je privukla jedna starica.

To je bila komšinica koja je živela nedaleko od Šanitine kuće. Šanita ju je smatrala ljubaznom i dobrom starom ženom zato što se uvek smešila i vedro je pozdravljala. Međutim, stara žena je radila i nešto čudno. Svake subote je oblačila svoju najbolju odeću i išla u crkvu.

Šanita nije smatrala da je neobično kad se neko lepo obuče i pešači do crkve. I ona sama je oblačila lepu odeću kad je odlazila u crkvu. Ali starica je išla u crkvu svake subote. Šanita je išla u crkvu nedeljom, i nije se trudila da ide baš svake nedelje.

Šanita se pitala zašto starica ide u crkvu subotom. Jedne Subote je odlučila da prati staru ženu do crkve. Kad je videla da je starica izašla iz svoje kuće, počela je da je prati. Zajedno su hodale niz ulicu. Posle

nekog vremena stigle su do Adventističke crkve. Zatim su se njih dve razdvojile. Starica je otišla u Subotnu školu za odrasle, a neko je pozvao Šanitu da prisustvuje Subotnoj školi za decu.

Šanita je zavolela Subotnu školu! Tu je slušala o događajima iz Biblije. Tu je stekla nove prijatelje. Ostala je na propovedi i popodne prisustvovala sastanku Izviđačkog kluba.

Kod kuće, Šanita je oduševljeno pričala majci i ocu o deci u Subotnoj školi i propovedi. Opisala je šta je doživela u Izviđačkom klubu svojoj starijoj četrnaestogodišnjoj sestri Martini i mlađoj sedmogodišnjoj sestri Martivi.

Sledeće subote, Šanita se vratila u crkvu. Ponovo se vratila i sledeće subote kao i naredne. Posle svake posete, pričala je roditeljima i sestrama sve što je videla i čula. Rekla je da je sa decom naučila da je

Bog stvorio nebo i Zemlju za šest dana. „I to nije sve“, rekla im je ona. „Sedmog dana, kada je Bog završio svoje delo i odmorio se, On je blagoslovio sedmi dan. On želi da i mi odmaramo sedmog dana da bismo se setili da je stvorio Zemlju i sve nas.“

Sad je Šanita shvatila zašto je stara žena subotom odlazila u crkvu. Starica se tako podsećala da je Bog stvorio Zemlju i sve u njoj, pa je i ona odmarala, kao i Bog, u subotu.

Šest subota zaredom Šanita je odlazila u crkvu da sazna više o tom Bogu. A već sedme subote, Šanita nije išla sama do crkve. Njene dve sestre su htele da pođu sa njom. Šanita je rado pošla do crkve sa Martinom i Martivom. Bilo je lepo služiti Bogu zajedno. Uskoro su se i Martina i Martiva pridružile Izviđačima. Tri sestre su počele da razmišljaju: „Zar ne bi bilo lepo kad bi naši roditelji subotom dolazili u crkvu?“ Mnogo, mnogo meseci devojke su se molile da njihovi roditelji pođu sa njima.

Jednog dana, majka i otac su im iznenada rekli da u subotu žele da idu u crkvu. Devojke su bile tako srećne! Danas, Šanita ide u crkvu svake subote sa Martinom, Martivom, majkom i ocem. Devojke se sada mole da majka i otac predaju svoja srca Isusu i da se krste.

One znaju da Bog čuje njihove molitve i da će im odgovoriti. 🌍

Hvala vam na misionom daru koji pomaže u širenju Isusove ljubavi na Papui Novoj Gvineji i širom sveta.

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Vevak, na Papua Novoj Gvineji na karti.
- Pročitajte sa decom izveataj o stvaranju iz 1. Mojsijeve 1-2,3. Pitajte decu zašto subotom idu u crkvu.
- Pitajte decu na koji je način starica u ovom događaju bila svedok. Mogući odgovori: Bila je svedok svojim osmesima i ljubaznošću prema Šaniti. Bila je svedok svojim odlazanjem u crkvu svake subote. Iako Šaniti nikada nije govorila o Bogu, njeni postupci govorili su više od reči. Pitajte decu da li bi Šanita krenula za jednom namrgođenom staricom. Naš stav može biti veliki svedok za Boga.
- Pitajte decu kako je Šanita postala svedok svojim sestrama i roditeljima. Moguc odgovor: Pričala im je biblijske događaje koje je naučila u crkvi.
- Pitajte decu šta mogu da nauče iz ovog iskustva o tome kako je moguće biti svedok. Mogući odgovori: Biti ljubazan i prijateljski raspoložen, ići u crkvu svake Subote, deliti sa drugima biblijske događaje i moliti se za druge.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite postove o misiji i kratke činjenice iz Južne pacifičke divizije: bitly/spd-2022.
- Ovo iskustvo iz misije ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija, posetite veb-stranicu: IWillGo2020.org.

PAPUA NOVA GVINEJA | 22. OKTOBAR

Ostajala je gladna

Morin, 12 godina

Da li ste ikada bili gladni? Da li ste tada bili veoma, veoma gladni?

Morin je bila veoma, veoma gladna.

Morin nema majku. Njoj je majka umrla kad je još bila mala. Ali ona ima oca, a on je nedeljom išao u crkvu. Takođe ima osam sestara i jednog brata. Oni su svi i dalje išli u crkvu nedeljom. Živeli su u jednom selu na Papua Novoj Gvineji. U istom selu živela je i Morinina tetka, koja je adventistkinja i koja odlazi u crkvu subotom.

Jedne Subote, tetka je pitala Morin da li bi htela sa njom da ide u crkvu. Morin se veoma dopalo bogosluženje. Druga deca su bila ljubazna i prijateljski raspoložena. Odrasli su joj se smešili i učinili da se oseća dobrodošlom. Otišla je u crkvu sa tetkom sledeće Subote i opet sledeće.

Ali otac je bio ljut kad je saznao da je Morin išla u crkvu subotom. Morininih osam sestara i jedan brat su takođe bili ljuti, jer su oni nedeljom išli u crkvu.

Pošto Morinine sestre nisu želele da idu u crkvu subotom, počele su da je kritikuju. Morin nije volela da je kritikuju. To ju je

bolelo. Ali ona je nastavila da ide u crkvu subotom.

Morininih osam sestara su videle da njihovo kritikovanje nije delovalo, pa su odlučile da probaju nešto drugo. Počele su da je isteruju iz kuće.

„Ti nisi naša sestra!“, rekle su joj.

Ali kada je došla noć, dozvolile su joj da se vrati u kuću da prespava.

Morin nije volela da je teraju iz kuće. To ju je bolelo. Ali je nastavljala da ide u crkvu subotom.

Morininih osam sestara su videle da isterivanje iz kuće ne deluje, pa su odlučile da pokušaju nešto drugo. Prestale su da joj daju doručak.

Morin nije volela da odlazi u školu gladna. Ponekad joj je stomak bilo tako prazan da je osećala da je boli. Ali ona je nastavljala da ide u crkvu subotom.

Prolazile su nedelje i meseci, a sestre nikako nisu mogle da shvate zašto Morin nastavlja da ide u crkvu iako su svi bili tako neljubazni prema njoj. Htele su da saznaju nešto više o njenom Bogu. Dve njene sestre su počele da idu u crkvu sa njom i tet-

kom.

I otac je prestao da se ljuti i dozvolio da može sa tetkom da ide u crkvu.

Neki od suseda su приметили kako je Morin bila strpljiva i verna iako su sestre i otac bili neljubazni prema njoj. I oni su počeli da idu u crkvu.

Morin možda ima samo 12 godina, ali njen primer je bio veliko svedočanstvo za njenu porodicu i susede.

„Moj otac, sestre i brat me mogu odbaciti i mrzeti“, kaže ona, „ali moj Isus me nika-da neće odbaciti ili mrzeti.“

Ona je zahvalna Bogu što ju je njena tetka dovela u crkvu i poučila da svetkuje subotu onako kako je zapisano u Bibliji. Četvrta zapovest kaže: „Sećaj se dana od odmora da ga svetkuješ“ (2. Mojsijeva 20,8).

Ona više od svega želi da i njen otac, njenih osam sestara i njen brat pođu sa njom na bogosluženje u subotu. „Molim vas pomozite mi da se molim za svoju porodicu“, kaže ona. 🌍

Vaš dar Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u osnivanju radijskog i televizijskog kanala „Nada“ na Papua Novoj Gvineji, omogućavajući ljudima širom zemlje da saznaju o Isusu..

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Papua Novu Gvineju na karti.
- Pitajte decu zašto je Morin bila voljna da ide u školu gladna. Mogući odgovor: Mislila je da je važnije da bude poslušna Bogu i drži četvrtu zapovest nego da doručkuje. Pitajte decu čega bi oni bili spremni da se odreknu zbog Boga.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite postove o misiji i kratke činjenice iz Južne pacifičke divizije: bitly/spd-2022.
- Ovo iskustvo iz misije ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više obaveštenja idite na stranicu: IWillGo2020.org.

ČUDESNA
ZEMLJA

Osnovna hrana u brdima Papua Nove Gvineja je kaukau (slatki krompir), a na obali i u dolinama to je saksak (skrobni ekstrakt iz sago palme). Većina ljudi sedi na zemlju ili na podu za vreme jela, a hrana se uglavnom jede rukama, mada se koriste i kašike. Ukoliko se sami poslužite i drugi put, može se shvatiti kao da vam domaćin nije obezbedio dovoljno hrane.

PAPUA NOVA GVINEJA | 29. OKTOBAR

Dorkas

Neočekivana crkva

Dečji kamp je bio tako zabavan za Dorkas, koja živi u jednom selu na Papua Novoj Gvineji. Vođe su im pričale biblijske događaje i učile decu novim pesmama i jednostavnim veštinama ručnog rada. A svakog dana deca su dobijala i karticu sa biblijskim tekstom da ga nauče napamet. Dok je Dorkas držala svoj biblijski tekst jednoga dana, dobila je ideju.

Kad se vratila kući sa kampovanja, zatražila je od oca da joj napravi kopije kartica sa biblijskim stihovima koje će podeliti sa svojim prijateljima u školi. A onda je pozvala dve svoje najbolje prijateljice da se sretnu sa njom tokom odmora.

„Donela sam vam nešto“, rekla im je Dorkas. „To je biblijski stih. Hajde da se sretne tokom odmora da ih uvežbamo i naučimo ih zajedno.“

Devojčice su uzele kartice i pristale da nauče biblijske tekstove. Ali kada su se srele sledećeg dana, drugarice su imale iznenađenje za Dorkas. Sledećeg jutra njene prijateljice su je srele kraj reke

koja je tekla u blizini. Ali umesto samo njih dve, desetoro dece je srelo Dorkas tokom odmora. Oni su svi želeli kartice sa biblijskim stihovima i svi su pristali da nauče napamet biblijske tekstove. Dorkas se začudila što toliko dece želi da nauči deo Reči Božje! Trebalo joj je više kartica sa biblijskim stihovima! Dorkas je dala svakom detetu karticu i pozvala ih da se vrate sledećeg dana da vežbaju biblijske tekstove.

Svakim danom sve više dece je dolazilo da se sretne sa Dorkas tokom jutarnjeg odmora da izgovore svoju biblijski stih i uzmu drugu karticu. U roku od dve nedelje 20 dece je učilo biblijske stihove tokom školskog odmora. To je bila velika grupa!

Kada je Dorkas rekla svojoj majci koliko mnogo dece je dolazilo u njenu grupu, majka je predložila da se sva ta deca sretnu u njihovoj kući. Dorkas je pozvala svoje prijatelje da je posete u sredu i petak uveče. Došlo je svih 20 prijatelja, a oni su pozvali još svojih prijatelja.

„Majka i ja smo planirali program za decu“, kaže Dorkas. „Pevali smo im pesme, pričala sam im neki biblijski događaj i pokazivala one veštine koje sam naučila tokom letnjeg kampa. A grupa je stalno nastavljala da raste.“

Ubrzo je dolazilo suviše mnogo dece da bi mogli da se sastaju u kući, tako da su deca počela da se sastaju napolju.

Šest meseci nakon što je Dorkas započela ovu biblijsku grupu, oko 50 dece i nekoliko njihovih roditelja su dolazili na sastanke kod Dorkas svake srede i petka. I skoro njih 100 je prisustvovalo na subotnom jutarnjem bogoslužju. Dorkas je planirala redovni program subotne škole za decu, a u održavanju drugog dela bogoslužjenja pomagali su joj mama i tata.

Jednog dana su roditelji saopštili Dorkas da je nekoliko ljudi predalo svoja srca Isusu i htelo da se krsti! Kako je to samo dobra vest bila! „Bila sam veoma srećna kad sam saznala da je nešto što sam uradila pomoglo drugima da nauče o Isusu“, kaže Dorkas.

Zato što je Dorkas dozvolila Bogu da je vodi, u njenom selu osnovana je potpuno nova crkva. Možemo učiniti velike stvari za Boga ako sledimo zamisli koje nam Isus daje. A možemo pomoći Dorkas i drugim ljudima širom sveta da poučavaju decu o Bogu. 🌍

Da bi bilo zanimljivije

- Pitajte decu: „Ko može da pronađe Papua Novu Gvineju na našoj karti?“ Neka je neko dete pokaže. Zatim na karti nađite glavni grad, Port Moresbi, i povucite liniju severoistočno u srce poluostrva da pokažete gde živi Dorkas.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite postove o misiji i kratke činjenice iz Južne pacifičke divizije: bitly/spd-2022.
- Ovo iskustvo iz misije ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

Deo dara Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se pripremi nekoliko dečjih TV programa. Hajde da štedimo novac u ovom tromesečju kako bismo pomogli stvaranje dečjih TV programa koji će pomoći deci da razumeju da ih Bog voli.

ČUDESNA
ZEMLJA

Kenguri koji žive na drvetu mogu se videti u tropskim prašumama u Papua Novoj Gvineji. Dok je većina poreklom sa ostrva, nekoliko ih je pronađeno na nekim drugim obližnjim ostrvima, pa čak i u severnoj Australiji. Zbog prekomernog lova i gubitka staništa, kengurima koji žive na drvetu pretili nestajanje.

PAPUA NOVA GVINEJA | 5. NOVEMBAR

Mi sala!

Nataša i Džikaja

Džikaja živi u Port Moresbiju na Papua Novoj Gvineji. Ona ima samo 8 godina, ali je već pomogla nekome da upozna Isusa.

Kad je njena crkva organizovala Dečju subotu, Džikaja je bila jedno od četvoro dece koje je govorilo na tom bogoslužjenju.

„Bilo mi je malo teško“, kaže Džikaja. „Bila sam tada u prvom razredu, i nisam baš mogla najbolje da čitam. Zato mi je majka pročitala propoved i ja sam je naučila napamet. Mama mi je pomogla i da naučim kako da govorim glasno i kako da koristim ruke tokom svog govora. Za vreme tog bogoslužjenja bila sam malo nervozna.“

Na dan Dečje subote, Džikaja se molila da joj Bog da jak glas i da upotrebi njene reči da pomogne nekome ko želi da sazna više o Isusu. Ona to nije znala, ali je u publici Bog učinio da neko bude dirnut dok je Džikaja govorila.

Nataša nikada ranije nije bila u Adventističkoj crkvi. Njena tetka ju je

pozvala na Dečji subotni program. Nataša je odlazila u crkvu sa svojim roditeljima nedeljom, ali Dečji program joj je zvučao zanimljivo, pa je odlučila da prisustvuje. Nikada do tada nije videla da deca vode celo bogoslužjenje. Učestvovali su u pevanju i molitvama, a četvoro dece je čak propovedalo. Bila je uzbuđena što vidi decu za propovedaonicom.

A onda je Džikaja, najmanje dete, ustalo da govori. Nataša je slušala u čudu. Ova devojčica je bila mlađa od Nataše! „Kako jedna tako mlada devojčica može da propoveda?“, pitala se.

Zatim je šapnula tetki: „Mi sala! [Sviđa mi se!] I ja želim da naučim to da radim!“ Nataša je htela da opet poseti Adventističku crkvu i njeni roditelji su joj dozvolili. Od tada, Nataša je prisustvovala bogoslužjenjima u crkvi svake subote. Posebno je zavolela Subotnu školu sa živim pesmama za decu i zanimljivim biblijskim događajem svake sedmice. „To je super!

Sviđa mi se kako nam učitelj govori o Bogu rečima koje možemo da razumemo. Mi sala!”

Nekoliko meseci kasnije, deca su predstavila još jedan poseban program. To je već bilo vreme kada je i Nataša učestvovala. Rekla je pred svima kako je propoved jedne devojčice stvorila kod nje želju da nastavi da dolazi u crkvu.

A zatim je Nataša pozvala Džikaju da dođe napred i zahvalila joj za njeno učešće u programu. Džikaja do tada nije znala da je njena propoved pomogla Nataši da dođe u crkvu. Bila je srećna što je Bog iskoristio njene reči da dodirne Natašino srce.

Nataša se raduje danu kada će moći da propoveda u crkvi. „Zamoliću Džikaju da mi pomogne”, kaže ona.

„A pozvaću i svoje roditelje i prijatelje da dođu. I moliću Boga da mi pomogne da kažem što više o Isusovoj ljubavi, baš kao što je Džikaja učinila kad je propovedala. Mislim da će Bog uslišiti moju molitvu. On je odgovorio na Džikajinu!”

Džikaja i Nataša žele da i vi podelite Božju ljubav sa drugima kako bi mogli da Ga upoznaju. Možete to da uradite tokom ove sedmice! 🌍

Da bi bilo zanimljivije

- Pitajte decu: „Ko može da pronađe Papua Novu Gvineju na karti?” Neka jedno dete pokaže gde se ona nalazi. „A ko može da pronađe Port Moresbi na karti?”
- Znajte da „mi sala” znači „sviđa mi se” na pidžin jeziku, koga govore mnogi ljudi na Papua Novoj Gvineji.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite postove o misiji i kratke činjenice iz Južne pacifičke divizije: bitly/spd-2022.
- Znajte da će dar Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći da se osnuje televizijski kanal „Nada” (Houp) kao i radio stanica „Nada” na Papua Novoj Gvineji, omogućavajući ljudima širom zemlje da nauče o Isusu.
- Ovo iskustvo iz misije ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću” Adventističke crkve – cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom”; cilj duhovnog rasta br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje”; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.” Za više informacija, idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

ČUDESNA
ZEMLJA

Papua Nova Gvineja ima veliki broj gmizavaca, torbara (životinja koje nose svoje mlade u torbama), kao i mnoštvo vrsta slatkovodnih riba i ptica, ali skoro da nema velikih sisara. Najveće životinje su kazuari (velike ptice koje ne lete) i krokodili. Tu živi oko 40 vrsta rajskih ptica.

PAPUA NOVA GVINEJA | 12. NOVEMBAR

Dada

Neobičan san

Da li ste ikada sanjali neki neobičan san?

Dada je sanjao čudan san jedne noći u svojoj kući na Papua Novoj Gvineji. Dada je u snu video jednog stranca koji mu je preneo čudnu poruku.

„Ti ne slediš istinu“, rekao mu je stranac.

Dada se pitao šta to taj neznanac priča. Iako je bio još dečak, shvatio je da stranac govori o Bogu. Zar on ne sledi Boga?

Stranac je nastavio da mu govori.

„Idi da se moliš u crkvi koja svetkuje subotu“, rekao mu je stranac.

Kad se probudio, Dada je bio zbunjen. Verovao je u Boga, ali nije išao u crkvu i nije čitao Bibliju. Odlučio je da potraži crkvu koja održava bogoslužjenja subotom.

U njegovom selu je bilo nekoliko crkava. Prva crkva koju je pronašao održavala je bogoslužjenja nedeljom. Druga i treća crkva

su takođe imala bogoslužjenja nedeljom. Ali onda je našao crkvu koja nije bila kao ostale, jer su ljudi u Adventističku crkvu odlazili subotom. Dada se setio svog sna i otišao na bogoslužjenje.

Crkva mu se dopala! Mladići i devojke su prema njemu bili ljubazni i prijateljski naklonjeni. Odrasli su mu se smešili i činili da se oseća dobrodošlim. Počeo je da odlazi u crkvu svake subote.

U crkvu je počeo da uči o Bogu iz Biblije. Naučio je da Bog Biblije nije isti onaj Bog o kome je saznao od svojih roditelja. Otac je rekao da je Bog tako veliki da niko ne može da Ga upozna. Majka je rekla da je Bog tako velik da ne poznaje Dadu ili bilo koga drugog na zemlji. Ali Biblija kaže da Bog poznaje svakoga i želi da Ga svako upozna. Dada je želeo da upozna Boga, a želeo je i da Bog poznaje njega.

Otac i majka nisu bili srećni kad su saznali da Dada ide subotom u crkvu.

Majka je želela da Dada prestane da ide u tu crkvu, pa ga je kritikovala. Otac je želeo da Dada prestane da ide u crkvu, pa ga je isterao iz kuće.

Dada je bio veoma tužan zbog načina na koji se njegova porodica odnosila prema njemu. Ali je hteo da sledi istinu. Stranac u snu mu je rekao da će slediti istinu ako subotom odlazi u crkvu, tako da on nije odustao od te namere.

Svaki put kad se njegova porodica prema njemu ponašala loše, Dada se setio biblijskog događaja o Isusu. Tom prilikom, Isus je razgovarao sa mnoštvom ljudi, a Njegova majka i braća su stajala napolju, tražeći da razgovaraju sa Njim. Tada je neko rekao Isusu: „Evo mati tvoja i braća tvoja stoje napolju, radi su da govore s tobom. A On odgovori i reče onome što mu kaza: Ko je mati moja, i ko su braća moja? I pruživši ruku svoju na učenike svoje reče: Eto mati moja i braća moja. Jer ko izvršuje volju Oca mojega koji je na nebesima, onaj je brat moj i sestra i mati“ (Matej 12,47-50).

Dakle, kad ga je majka kritikovala zbog toga što je poslušan Bogu, Dada je zamišljao da mu Isus govori: „Evo moga brata! Jer ko izvršuje volju Oca Mojega na nebesima onaj je brat Moj.“

Kad ga je otac oterao iz kuće zbog poslušnosti Bogu, Dada je zamišljao da mu Isus govori: „Evo moga brata! Jer ko izvršuje volju Oca Mojega na nebesima onaj je brat Moj.“ Dadi se sviđala pomisao da ima Isusa kao svog Velikog Brata. Isus mu je bio najbolji Veliki Brat!

Dada se moli da mu se porodica pridruži u sleđenju istine. Neki od njegovih prijatelja

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Papua Novu Gvineju na karti.
- Pitajte decu: „Zašto Dada misli da je Isus njegov Veliki Brat?“ Mogući odgovor: Isus je rekao u Mateju 12,46-50 da je svako ko izvršava volju Božju Njegov brat, a Dada je pokušavao da učini Božju volju tako što ide u crkvu i ne jede nezdravu hranu.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite postove o misiji i kratke činjenice iz Južne pacifičke divizije: bitly/spd-2022.
- Ovo iskustvo iz misije ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

počeli su da idu subotom u crkvu sa njim. Dada se nada da će jednog dana uskoro krštenjem predati svoje srce Isusu. 🌐

Vaš dar Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u osnivanju radijskog i televizijskog kanala „Nada“ na Papua Novoj Gvineji, omogućujući ljudima širom zemlje da uče o Isusu. Hvala vam što planirate velikodušni dar.

VANUATU | 19. NOVEMBAR

Džon

Riba i svetlost

Dve veoma neobične stvari dogodile su se jednog petka u Vanuatu, u zemlji koja se prostire na mnogo malih ostrva u južnom delu Tihog okeana.

Otac je šetao plažom kad je ugledao ribu na belom pesku. On je već ranije video ribu na belom pesku, ali ovo nije bila obična riba. Ta riba pred njim je bila veoma živa, i bila je nepovređena. Otac je brzo uzeo ribu i otišao da je pokaže Džonu.

Džon je bio nov na ostrvu. Pošto tu nikoga nije poznao, otac ga je pozvao da bude gost u njihovom domu.

„Pogledaj ovo“, rekao je otac pokazujući Džonu živu ribu.

Džon je bio zadivljen. Nikada ranije nije video ovako nešto.

Nekoliko sati kasnije, kad je zašlo sunce, dogodila se druga neobična stvar.

Džon je pozvao oca i njegovu porodicu da sednu ispred kuće i slušaju o Isusu. Otac,

majka i deca su slušali dok im je Džon čitao iz Biblije.

Dok su slušali, u kući se upalila veoma jarka svetlost i zasjala pred svima njima. Svetlost je bila tako jaka da se otac uplašio. Majka je bila uplašena. I deca su se uplašila.

Otac je prišao ulaznim vratima i ušao unutra. Iznenadio se kad je video svoj stari fenjer kako radi. Taj fenjer na baterije nije radio već neko vreme. Otac je uzeo u ruku fenjer da ga bolje pogleda. Tog trenutka se svetlost u fenjeru ugasila. Otac je izneo fenjer napolje da ga pokaže ostalima. Otvorio ga je i video da unutra nije bilo baterija. Pokušao je da ponovo upali fenjer, ali nije mogao.

„Ovo mora da je čudo“, rekao je Džon.

Otac je razmišljao o tome što mu je Džon rekao. Razmišljao je o živoj, nepovređenoj ribi. Razmišljao je o jarkoj svetlosti u starom fenjeru bez baterija. Slagao je sve ove

događaje u svoje sećanje i razmišljao o njima.

Nešto kasnije, Džon je pozvao oca da pođe sa njim na drugo ostrvo. Na tom ostrvu otac i Džon su prisustvovali velikoj evangelizaciji na jednom sportskom stadionu. Otac je posmatrao dok je 3.000 ljudi krštenjem predalo svoja srca Isusu.

Sećao se žive, nepovređene ribe na beloju peščanoj plaži. Sećao se jarke svetlosti u fenjeru bez baterija. „To su bila stvarna čuda!“, pomislio je.

Odlučio je da i on svoje srce preda Isusu.

Danas je otac vođa Adventističke crkve na svom ostrvu. Posle dve neobične stvari koje su se tog petka dogodile u Vanuatu, njegov život više nikada nije bio isti. 🌐

Hvala vam za vaš dar Trinaeste subote u ovom tromesečju koji će pomoći drugim porodicama u Vanuatu i širom sveta da saznaju više o Bogu putem serije dečjih TV programa. Hajde da uštedimo svoj novac u ovom tromesečju i pomognemo pripremi dečjih TV programa pomoću kojih će deca dobro razumeti da ih Bog voli.

Da bi bilo zanimljivije

- Zamolite decu da pronađu Vanuatu na karti.
- Znajte da se ovaj otac zove Džon i da nosi isto ime kao i njegov gost, Džon.
- Izazovite decu da budu kao Džon i da govore nekom o Isusu ove sedmice.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite postove o misiji i kratke činjenice iz Južne pacifičke divizije: bitly/spd-2022.
- Ovo iskustvo iz misije prilagođeno je iz izveštaja Žana Pjera Niptika koji je objavljen u časopisu Južne pacifičke divizije „Adventistički zapisi“.
- Ovo iskustvo iz misije ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – cilj duhovnog rasta br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika“; i cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjene Duhom.“ Za više informacija, posetite veb-stranicu: IWillGo2020.org.

MISIONSKI ZAPIS

Godine 1911, Calvin i Mirtl Parker, zajedno sa bolničarima Haroldom i Klarom Ker, imenovanim od strane Australijske unije, postali su pioniri, osnivači misije na Vanuatu ostrvima. Sa sobom su poneli i jednu prenosivu kuću. Muškarci su krenuli prvi i stigli u Port Vilu, na ostrvu Efate, 10. juna 1912. godine. Žene su ih čekale na ostrvu Norfolk dok se ne izgradi stalna zgrada, a zatim su i one stigle u Port Vilu 11. avgusta. Port Vila im je bila samo mesto privremenog smeštaja dok ne pronađu trajno mesto. Opširno traganje je rezultiralo kupovinom nekretnine za 150 funti na malom ostrvu Etčin, na severoistočnoj obali Malekule. (Nastaviće se)

VANUATU | 26. NOVEMBAR

Džo

Lopta i pile

Ako ste se već nekada našli u oluji, možda biste mogli da zamislite kako je to kad se nađete u velikoj uraganskoj oluji. Jedna takva snažna oluja pete kategorije 2015. godine pogodila je mnoga Vanuatu ostrva u Južnom delu Tihog okeana, uništavajući i rušeći mnoge kuće i crkvene zgrade. Ljudima koji žive na tim ostrvima bila je potrebna pomoć.

Nekoliko meseci kasnije, grupa mladih ljudi iz Vanuatua i jedan graditelj, po imenu Piter iz Australije, putovali su sa ostrva na ostrvo. Izgradili su 41 novu zgradu koja je mogla da izdrži nove nalete uraganske oluje.

Na jednom od tih ostrva, po imenu Tana, na vrhu brda, nalazi se malo selo. To selo se zove Nukuka i veoma malo ljudi ga ikada posećuje. Selu je bila potrebna nova crkva, pa su graditelji čamcem doneli drva, cement i druge materijale za krov. Zatim su

sve to istovarili na obalu i onda preneli na vrh brda.

Dok su radnici podizali novu crkvu, u blizini su se igrala deca. Nisu imali igračke, već su se igrali štapovima i drugim igračkama napravljenim od drveća koje je raslo oko njih. Bilo je potrebno oko nedelju dana da se sagradi nova crkvena zgrada. U toku te nedelje, Piter, Australijanac, trebalo je da avionom otputuje nazad u grad Vilu da pokupi neki materijal za novu crkvu. Jedan od dečaka, nazvaćemo ga Džo, čuo je od jednog radnika da Piter ide u grad.

Džo je prišao Piteru sa molbom: „Možete li mi, molim vas, u gradu kupiti fudbalsku loptu?“, upitao ga je.

Piter je sa ljubaznim osmehom pogledao Džoa. „Većina dece me se plaši, a kamoli da priča sa mnom“, rekao je. „Zato što si me ovo zamolio, kupiću ti loptu. Ali imam jednu molbu za tebe: ta lopta neće biti

samo tvoja, već i seoska, da je deliš sa svom ostalom decom.“

Dečak je klimnuo glavom i otrčao da se igra.

Nekoliko dana kasnije, Piter se vratio u Nukuki. Na brdo se popeo sa nečim naročitim u ruci: pravom fudbalskom loptom. Dečak je pritrčao Piteru čim je stigao. Dok mu je Piter davao loptu, primetio je da dečak treptajima rasteruje suze.

Ta subota je bila veoma naročiti dan. U njihovoj novoj crkvi na vrhu brda okupili su se svi seljani da se poklone Bogu. Ta zgrada će biti bezbedno mesto za ljude ako ikada naiđe nova uraganska oluja.

U nedelju su radnici bili spremni da odu i celo selo je izašlo da ih pozdravi. Tu je bilo i njih troje: Džo, njegova majka – udovica i njegova mala sestra. Dečak je doneo poklon zahvalnosti za Pitera – jedno pile i štap šećerne trske. To je bio zaista velikodušni poklon! Piter se zahvalio na poklonu, ali je prihvatio samo šećernu trsku. Isus nam kaže: „Blagoslovenije je davati nego primiti“ (Dela apostolska 20,35). I Piter i dečak su toga dana znali da je to istina. Šta ćeš dati drugima kako bi im pokazao da je Isusu stalo do njih? 🌐

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Vanuatu i ostrvo Tana na karti.
- Pitajte decu zašto Piter nije uzeo pile. Mogući odgovori: Bilo bi teško putovati dalje sa piletom; Džou i njegovoj porodici je pile bilo mnogo potrebnije nego Piteru.
- Pitajte decu kako su Piter i dečak znali da je bolje davati nego primiti. Šta je Piter dao i primio? Šta je Džo dao i primio? Piter i Džo su dali i dobili više od fudbalske lopte, pileta i štapa šećerne trske. Dali su ljubav.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite postove o misiji i kratke činjenice iz Južne pacifičke divizije: bitly/spd-2022.
- Ovo iskustvo iz misije ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – cilj za duhovni rast br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

Misionari Calvin i Mirtl Parker izgradili su prvu misionarsku stanicu, koja je obuhvatala i kliniku, na ostrvu Ačin, na Vanuatuu 1913. godine. Sledeće godine, Calvin je završio crkvu, prvu na ovoj grupi ostrva, i posvetio je Gospodu 17. januara 1914. Te iste godine Mirtl je otpočela sa radom u školi od 15 učenika. Takođe je pokrenula društvena okupljanja za žene u cilju otklanjanja predrasuda, na kojima je posluživala pirinač i kifle sa kafom od žitarica. Danas, Vanuatu ima 90 crkava i 125 grupa vernika. Sa 27.749 vernika, to statistički predstavlja jednog vernika na 17 stanovnika ostrva.

SOLOMONSKA OSTRVA | 3. DECEMBAR

Tiroa

Odbegli dečak

Tiroa je hodao zemljanim putem. Suze su tekle niz njegovo prašnjavo lice. Neke žene su ga primetile dok su se vraćale u selo.

„Bolje bi bilo da požuriš kući“, rekla mu je jedna od žena. „Uskoro će pasti mrak.“

„Neću!“, rekao je odlučno. „Neću da se vraćam tamo. Oni će me tući.“

Dečakov odlučni odgovor je iznenadio žene. Saznale su da se zove Tiroa i da ima oko 10 godina. Pobegao je od tetke i teče koji su živeli u selu u planini.

Žene nisu mogle da ostave dečaka samog, pa je Enta ponudila da ga povede svojoj kući.

„Nešto hrane i kupanje će ti pomoći da se bolje osećaš“, rekla mu je sa osmehom.

Tiroa je osetio da joj može verovati pa ju je otpratio do njene kuće.

Enta mu je pripremila krompir, kasavu, banane i papaju za večeru. Gladni dečak

je sve pojeo. Zatim je umio lice i zaspao na prostirci koju mu je Enta stavila na pod. Kad se Tiroa probudio, pronašao je još ponuđene hrane. Tiroa se stidljivo nasmešio i prozborio jedno tiho „hvala“ svojoj novoj tetki, Enti. Ona mu se dopala!

Bio je petak, i te večeri dok je zalazilo sunce, porodica se okupila da se pomoli. Tiroa je posmatrao ostale kako kleče na tvrdom, drvenom podu i sklapaju ruke. I on je uradio isto. Posle obroka od ananasa i banana, dečak se sklopčao na prostirci za spavanje i ponovo zaspao.

U subotu ujutro porodica je pojela doručak i obukla se za crkvu, ali Tiroa nije želeo da ide. Tetka Enta je osetila da se plaši i dozvolila Tiroi da ostane kod kuće.

Tokom sledeće sedmice, porodica se svake večeri okupljala na bogosluženje. Otpevali bi jednu pesmu, saslušali biblijski događaj i pomolili se. Već sledeće subote

Tiroa je bio voljan da ide u crkvu sa teta Entom. Tiroa je zavoleo Subotnu školu. Zavoleo je vreme za priču i vreme za pevanje. Počeo je da uči neke pesme za vreme bogoslužjenja i pridružio se deci dok su pevali.

Tiroina porodica je saznala gde se nalazi i došli su da ga vide. Tiroa se plašio da će ga naterati da se vrati s njima, ali teta Enta ih je ubedila da je bolje da živi sa njom. Oni su pristali da mu dozvole da ostane u njenom selu.

Tiroa nikada nije išao u školu i ne zna ni da čita ni da piše. Teta Enta hoće da ga pošalje u školu. U međuvremenu, ima i drugih lekcija koje treba da nauči, kao što su poverenje i poslušnost.

Iako je Tiroa čuo za Isusa pre nego što je pobegao, nije znao da ga Isus voli. U stvari, nije znao šta je ljubav dok ga teta Enta i njena porodica nisu primili. Sada ga uče da ga oni vole, a i da ga Isus voli. 🌐

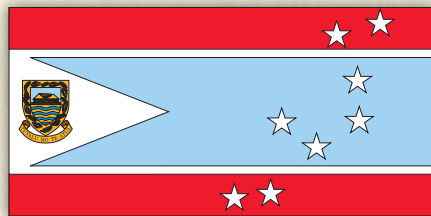
Naši darovi za misiju pomažu ljudima kao što je Tiroa da saznaju da ih Isus voli. Hvala vam što ih dajete.

Da bi bilo zanimljivije

- Pitajte decu: „Ko može da pronađe Solomonska ostrva na našoj karti?“ Pomozite detetu da pronađe ostrva koja leže između Papua Nove Gvineje i Fidžija.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite postove o misiji i kratke činjenice iz Južne pacifičke divizije: bitly/spd-2022.
- Znajte da će deo dara Trinaeste subote ovog tromesečja pomoci u stvaranju serije naročitih TV programa pod nazivom „Carski učenici“ na osnovu nekih od najomiljenijih knjiga Elen Vajt. Preko ovog projekta, deca širom sveta moći će da gledaju biblijska kazivanja o Bogu.
- Ovo iskustvo iz misije ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – cilj duhovnog rasta br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika“; cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

Prvi adventistički misionari na Solomonskim ostrvima bili su Dž. F. Džouns i njegova supruga, koje je poslao odbor australijsko-azijske misije. Sleteli su na ostrvo Gizo 29. maja 1914. godine. Džons je za dalji prevoz obezbedio lokalni brodić sa posadom, nazvan Adventni Glasnik, i njime otplovio ka Viru na zapadnoj obali Nove Džordžije, gde je osnovao centar misije i otvorio školu.

TUVALU | 10. DECEMBAR

Džunior

Čudesni, neobjašnjivi Bog

Džunioru je veoma nedostajao dom. Nedostajali su mu stričevi i strine, tetke i teče. Nedostajali su mu baka i deka. A naročito su mu nedostajali majka i otac.

Džunioru je nedostajala porodica zato što je kao učenik živio u internatu adventističke škole daleko od kuće.

Kada je Džunior završio osmi razred, velika mu je želja bila da pohađa adventističku školu i u devetom razredu. Ali u njegovoj zemlji, Tuvalu, nije bilo adventističke srednje škole. Tuvalu je mala država koja se prostire na devet ostrva u Tihom okeanu. I zato se Džunior molio: „Bože, molim Te, pomози mi da odem u adventističku školu.“

Molili su se i njegovi stričevi, ujaci i tetke. Molili su se njegovi baka i deka. I majka i otac su se molili. Bog je uslišio njihove molitve na jedan neverovatan način. Džunior je mogao da ode u adventističku srednju školu u drugoj zemlji, na Fidžiju. Da bi stigao do škole, morao je da leti dva

i po sata avionom od svoje kuće u Tuvaluu u svoju novu školu na Fidžiju.

Džunior je bio tako srećan što je Bog uslišio njegove molitve. Bio je tako srećan što može da ide u Adventističku srednju školu Navesau. Ali nedostajao mu je dom. A onda se desilo nešto stvarno loše. Komarac je ugrizao Džuniora i on se razboleo od denga groznice. Osećao se užasno!

A onda se desilo nešto još gore: KOVID-19.

Daleko u Tuvaluu, Džuniorova porodica je odlučila da se on vrati kući. Cela porodica je bila željna da ga sretne na aerodromu. Ali zbog pravila oko KOVIDA-19, nisu mogli ni da zagrlje Džuniora, čak nisu mogli ni da mu stisnu ruku. Umesto toga, Džunior je odveden u zasebnu karantinsku zgradu. Morao je da ostane sasvim sam 14 dana u karantinu dok ne bude siguran da nema KOVID-19 i da nikoga ne može da zarazi.

Džunior nije razumeo zašto mora da ostane u karantinu. Bio je siguran da nema KOVID-19. Imao je denga groznicu i osećao se strašno loše. Molio se.

Džunior to nije znao, ali dok je ležao u karantinu, njegova majka je zatražila posebnu dozvolu da bude sa njim u karantinu. Želela je da se brine o svom sinu, i bila je spremna da provede sa njim svih tih 14 dana.

Prve noći u karantinu, Džunior se iznenada probudio i, na svoje iznenađenje, video da nije sam. Majka je stajala kraj njegovog kreveta! On naprosto nije mogao da veruje svojim očima.

„Majko, jesi li to ti?“, upitao ju je.

Nasmejana, majka ga je uveravala da je to ona, spremna da se brine o njemu dok se ne oporavi. Džunior se osmehnuo. Iznenada, osećao se mnogo bolje! Bog je uslišio njegovu molitvu. „Dobro sam“, rekao joj je.

I bilo mu je. Džunioru je ubrzo bilo bolje i, kad se 14 dana boravka u karantinu završilo, otišao je kući. Bilo mu je tako drago da bude sa svojim stričevima, strinama, tečama i tetkama, svojom bakom i dekom i majkom i ocem.

A naročito mu je bilo drago zbog Božje ljubavi prisutne u njegovom životu. 🌍

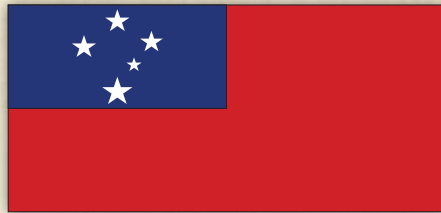
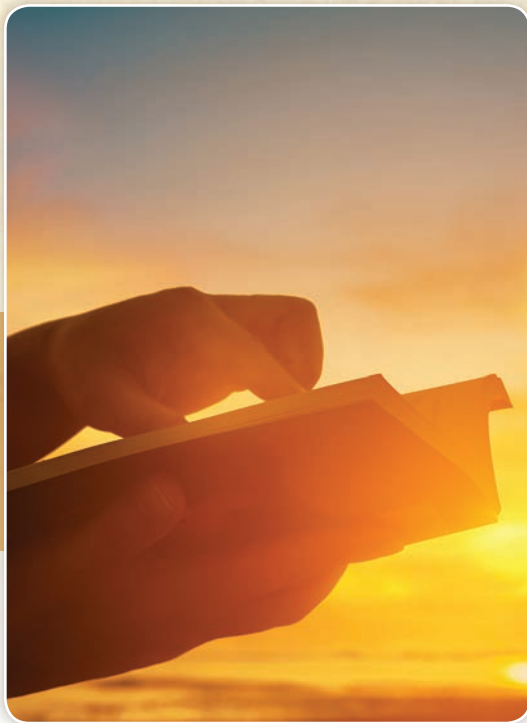
Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Tuvalu i Fidži na karti. Džunior živi na glavnom ostrvu Tuvalua, Funafutiju.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite postove o misiji i kratke činjenice iz Južne pacifičke divizije: bitly/spd-2022.
- Ovo iskustvo iz misije ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – cilj duhovnog rasta br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika“; cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Adventistička srednja škola Navesau ilustruje cilj misije br. 4: „Jačati adventističke institucije koje se bore za očuvanje slobode, zdravlje celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: WillGo2020.org.

ISLAND FACTS

Tuvalu je četvrta među najmanjim zemljama na svetu; u stvari to je arhipelag od samo šest koralnih atola i tri ostrva koja pokrivaju površinu od 26 kvadratnih kilometara. Tuvalu ima oko 11.000 stanovnika, a njegov glavni grad je Vaiaku na ostrvu Funafuti. Samo na Funafutiju postoji redovno snabdevanje strujom. Tamo ne izlaze nijedne novine, a postoji samo jedna radio stanica. Većina Tuvaluanaca živi u selima od po nekoliko stotina ljudi, u kojima obrađuju svoje bašte i love ribu iz ručno rađenih kanua. Tuvalu ima jednu Adventističku crkvu i tri grupe vernika. Sa 365 vernika Crkve, to je jedan vernik na svakih 33 stanovnika zemlje.

SAMOA | 17. DECEMBRA

Samo je jedan Bog

Saunoamali

Desetogodišnji Saunoamali, sa ostrva Samoa, voleo je da uči o Bogu.

Otac je dečaka slao u nedeljnu školu svake nedelje, i on je sav srećan odlazio. Nije mu smetalo da ide u crkvu nedeljom popodne dok su se druga deca igrala napolju. Voleo je da uči o Bogu.

Ali bio je i malo zbunjen. Otac nije odlazio u tu istu crkvu nedeljom. I tako, dok je dečak išao u jednu crkvu, otac je odlazio u drugu; nije razumeo zašto nedeljom nisu zajedno išli u crkvu.

I neki od ostalih seljana izgleda da isto tako nisu razumeli zašto je Saunoamali išao u jednu crkvu a otac u drugu. Ti seljani su postali toliko nezadovoljni ovakvim očevim postupcima, da su mu seoske vođe naredile da dođe na veliki sastanak.

Otac se odazvao pozivu.

Na njemu su starešine sela postavljale ocu mnoga pitanja o Bogu. Njihova pitanja

nisu bila laka, ali otac je odbio da se predomisli. Nije video bilo kakav problem u tome što šalje svog sina u jednu crkvu a on sam odlazi u drugu.

„Nebeski Bog koji se obožava u Saunoamalijevoj crkvi je isti nebeski Bog koga obožavamo u mojoj crkvi“, rekao je on.

Neki seljani su se žalili na ovakav očev odgovor. Ali seoske starešine su ćutale. Prialatili su očev odgovor i nikada se više nisu prepirali s njim.

Saunoamali se uvek sećao očevih reči. Samo je jedan Bog na nebu. I zaista, Biblija kaže: „Gospod je Bog naš jedini Gospod“ (5. Mojsijeva 6,4).

Kako je Saunoamali rastao, izgubio je zanimanje za dalje učenje o Bogu. Bio je više zainteresovan za provođenje vremena sa svojim prijateljima. Njegovi prijatelji nisu marili za Boga, a on je počeo da poprma i njihove loše navike.

Otac se zabrinuo. Smatrao je da sinovljevi prijatelji vrše loš uticaj i pozeleo da dečak opet ima želju da uči o Bogu.

Jednog dana, neko je došao kod Saunoamali i počeo da razgovara sa njim o Bogu. Govorio je o Božjoj velikoj ljubavi. Saunoamali dugo nije razmišljao o Bogu, i u njegovom se srcu javila želja da ponovo saznaje o Njemu. Rekao je roditeljima da želi da proučava Bibliju. Otac je bio tako srećan! Odveo je dečaka u posebnu biblijsku školu za tinejdžere. Saunoamali je uživao da ponovo sluša o Bogu.

Saunoamali je odrastao i oženio se. Postao je otac dva dečaka i tri devojčice.

Jednoga dana je primetio da se u blizini njegove kuće gradi nova crkva. Zato što je bio u neposrednom susedstvu, dobrovoljno se javio da pomaže. Radio je na crkvi sve dok nije bila završena. Dok je radio, slušao je kako pastor i drugi razgovaraju o Bogu. To ga je podsetilo na vreme kad je kao dečak uživao da sluša o Njemu.

Bio je srećan kada je pastor počeo da dolazi u njihovu kuću da ih posećuje. Pastor im je, kao porodici, održavao biblijske časove i Saunoamali je naučio nešto novo o Bogu. Naučio je da Bog traži od ljudi da se sećaju sedmog dana Subote, a ne nedelje – prvog dana – u četvrtoj zapovesti. Nije mu bilo teško da odluči da postane adventista. Saunoamali se setio da postoji samo jedan Bog.

„Bog kome služite isti je Bog kome i ja od početka služim, osim što sam saznao i za Subotu“, rekao je pastoru. „Sada sam pronašao pravu istinu!“

Danas Saunoamali studira kako bi postao propovednik. Svima želi da kaže da postoji samo jedan Bog – Bog koji je uspostavio i sedmi dan – Subotu. 🌐

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite ostrvo Samoa na karti.
- Pročitajte deci tekst iz 5. Mojsijeve 6,4-5, koji kaže: „Gospod je Bog naš jedini Gospod. Zato ljubi Gospoda Boga svojega iz svega srca svojega i iz sve duše svoje i iz sve snage svoje.“ Pitajte ih kako mogu da vole Boga svim svojim srcem. Isus daje odgovor: „Ako imate ljubav k Meni, zapovesti Moje držite“ (Jovan 14,15). Saunoamali voli Boga svim svojim srcem i tu ljubav pokazuje držanjem Božjih zapovesti, uključujući i četvrti o Suboti.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite postove o misiji i kratke činjenice iz Južne pacifičke divizije: bitly/spd-2022.
- Znajte da je dar Trinaeste subote pre tri godine podržao akciju „Sačuvaj 10.000 prstiju“, sprečavanje amputacije prstiju poučavanjem boljih zdravstvenih navika na Samoju i drugim zemljama u Južnoj pacifičkoj diviziji.
- Ovo iskustvo iz misije ilustruje cilj za duhovni rast br. 5 iz strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom.“ Za više obaveštenja, posetite veb-stranicu: [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org).

Hvala vam za dar Trinaeste subote koji će pomoći ljudima na Samoju i širom Južne pacifičke divizije da saznaju o jednom nebeskom Bogu – i da će On uskoro doći da nas povede u nebeski dom. Hvala vam što planirate velikodušni dar.

AUSTRALIJA | 24. DECEMBAR

Tia, Eleora i Bela

Izvanredna gozba

Tia ima 13 godina i živi u Australiji. Jednog dana, majka jedne od Tiinih školskih drugarica ju je upitala da li bi želela da pomogne u pripremi naročitog obroka za ljude u potrebi.

Tia je pomislila u sebi: „Zašto da ne?“ I tako su se Tia i njene dve drugarice: četrnaestogodišnja Eleora i desetogodišnja Bela pojavile u Adventističkoj crkvi posle škole.

Tia je bila veoma zauzeta. Prvo, pomogla je da se prostru stolnjaci i razmeste ukrasi po stolovima. Zatim je otišla u crkvenu kuhinju, gde je isekla čitavu gomilu zelene salate, krastavaca i čeri paradajza kako bi se napravilo dovoljno salate. Zatim je pomogla u pečenju kolača od breskvi za desert.

Tia i njene dve drugarice su naporno radile čitavih sat i po. Veselo su ćaskale dok su radile. Bilo im je zabavno! A zatim su u 17.30 ljudi počeli da pristižu.

Tia je pozdravljala ljude dok su ulazili u trpezarija. „Dobar dan“, rekla je Tia stari

koja je polako ušetala sa pomoćnom hodačicom.

„Dobar dan, draga moja“, odgovorila je starica.

„Pozdravljam vas“, rekla je Tia starcu koji je hodao sa štapom.

„I tebi pozdrav, mlada damo“, odgovorio je starac.

Tia nije rekla ništa više. Volela je da razgovara sa ljudima, ali je bila stidljiva i nije znala šta drugo da im kaže.

„Zdravo“, rekla je Tia majci sa devojčicom.

„Zdravo“, rekla je Tia i devojčici koja je, izgleda, bila još stidljivija od nje.

Ubrzo je trpezarija bila ispunjena sa više od 100 gladnih ljudi.

Tia ih je posmatrala dok su počinjali da je jedu salatu od zelenih listova salate, krastavaca i čeri paradajza. Gledala je kako neki probaju kolač od breskve. Brinula je zbog toga što je u trpezariji bilo toliko ljudi da možda neće biti dovoljno salate i kolača za

sve. Ali na kraju je bilo dovoljno za sve. Bilo je čak dovoljno da se i ona posluži!

„Želiš li da jedeš?“, upitao ju je jedan od odraslih dobrovoljaca. Tia i njene drugarice su rado pojele posluženu salatu i kolač od breskvi u dvorištu ispred crkvene zgrade. Nisu sele unutra za sto zato što su želele da budu sigurne da ima dovoljno mesta za sve druge ljude da se udobno smeste.

Tia se osećala dobro. Bilo je zabavno postavljati stolove. Bilo je zabavno pomagati u pripremi hrane. Bilo je zabavno pozdravljati ljude dok dolaze na obrok. Bilo je zabavno jesti. Ali više od svega drugog bilo je zabavno pomagati drugim ljudima.

Posle tog prvog obroka, Tia je počela da volontira u pomaganju tokom pripreme naročitih obroka za siromašne svakog meseca. Ona je izjavila da bi svaka devojčica i dečak trebalo da razmotre da se uključe u dragovoljno pomaganje ugroženim ljudima.

„Zaista je dobro i, ako možete i u stanju ste da pomažete, zabavno je i zanimljivo“, rekla je ona. „Mislim da Isus želi da pozivamo ljude i da im služimo, jer se i On uvek družio sa ljudima.“ 🌍

Hvala vam što vaš misioniski dar pomaže u širenju Isusove ljubavi.

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Australiju na karti.
- Podstaknite decu (i njihove roditelje) da pronađu način kojim će preko crkve poslužiti društvenoj zajednici. Ako se vaša crkva ne uključuje u neke projekte društvene zajednice, razmislite o otpočinjanju takvog programa u konsultaciji sa pastorom i crkvenim odborom. Jedna majka, koja nadgleda mesečne obroke u Tiinoj crkvi, rekla je dopisniku Adventističke misije: „Tragali smo nekoliko godina za načinom na koji bismo mogli da budemo Isusove ruke i noge u našoj društvenoj zajednici i pomislili smo: Zašto da mi to ne uradimo na ovaj način?“
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite postove o misiji i kratke činjenice iz Južne pacifičke divizije: bitly/spd-2022.
- Ovo iskustvo iz misije ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Više informacije potražite na: IWillGo2020.org.

Prvi misionari koji su stigli u Australiju iz Sjedinjenih Američkih Država 1885. godine bili su: Stiven N. Haskel, Džon O. Korlis sa porodicom, Mendel K. Izrael sa porodicom, štampar po imenu Henri Skot i Vilijam Arnold. Prva adventistička crkva u Australiji organizovana je nakon prve serije evanđeoskih sastanaka, završenih 10. januara 1886. u Nort Ficroju, u centru grada Melburna, i imala je 28 vernika. Danas Australija ima 434 crkve i 112 grupa vernika. Sa 63.277 vernika, to znači da je svaki 402. stanovnik zemlje adventista.

TRINAESTA SUBOTA | 31. DECEMBAR

Dan kada su se i pustinjski magarci molili

Jedna baka, iz mesta Finki, u Australiji, želela je više od bilo čega drugog da deda u subotu pođe sa njom u crkvu. Ali deda je imao drugačije zamisli. On je uvek odlazio u crkvu nedeljom.

Baka je počela da se moli. Molila se da Bog dodirne dedino srce na takav način da shvati da je jedino subota pravi dan za odlazak u crkvu.

Jednog dana deda i baka su otišli u posetu dedinim roditeljima koji su živeli prilično daleko od njih. Povelili su sa sobom i svog mladog unuka, Kurta Lija.

U blizini kuće nije bilo crkve, pa kad je došla subota, baka je odlučila da održi svoje bogosluženje u dvorištu. Pozvala je dedu i Kurta Lija da joj se pridruže. Deda je odbio.

„Subota je dan vaše crkve!“, odgovorio joj je. „Moj dan za bogosluženje je sutra.“

I dok je deda odlazio da nešto popravlja oko svojih kola, baka i Kurt Li su otpočeli svoje subotno bogosluženje. Dok su se molili, čuli su zvuke koraka koji su im prilazili s leđa. Pitali su se ko to dolazi, a kad su otvorili oči, ugledali su 20 divljih pustinjskih magaraca. Magarci su samo stali nekoliko metara dalje od njih i energično klimali svojim glavama gore-dole.

„Vidi, nano!“, uzviknuo je Kurt Li. „I oni žele da se pridruže našem bogosluženju i da svetkuju Subotu!“

I magarci su upravo to uradili.

Magarci su pažljivo slušali kako baka i Kurt Li čitaju Bibliju. Klimali su glavama gore-dole dok su baka i Kurt Li pevali. Na kraju svog subotnog bogoslužja, baka i Kurt Li su odlučili da ga završe molitvom na kolenima. Na kraju molitve, podigli su pogled i videli kako tri magarca na čelu ove

grupe kleče sa poštovanjem. Ostatak ovog magarećeg skupa pognuo je glave.

„Hej deda, dođi i pogledaj!“, pozvala je baka, uzbuđeno. „Ovde se nešto dešava!“

Deda se okrenuo od svog automobila i pogledao ovaj neverovatni prizor. Potpuno zaokupljeni zadivljujućim prizorom, deda i Kurt Li su polako prišli ovim magarcima koji svetkuju Subotu. Na njihovo oduševljenje iznenađenje, prirodno stidljive životinje su dozvolile dedi i unuku da ih pomiluju.

Dvadeset magaraca pokazalo je da Gospodar Subote još uvek kontroliše svoja stvorenja.

Posle ovog čudesnog događaja, deda je odlučio da svetkuje Subotu. Sada ide u crkvu sa bakom svake sedmice.

Hvala vam na velikodušnom daru Trinaeste subote koji će pomoći da se radost Subote širi širom Australije i Južne pacifičke divizije. 🌐

Da bi bilo zanimljivije

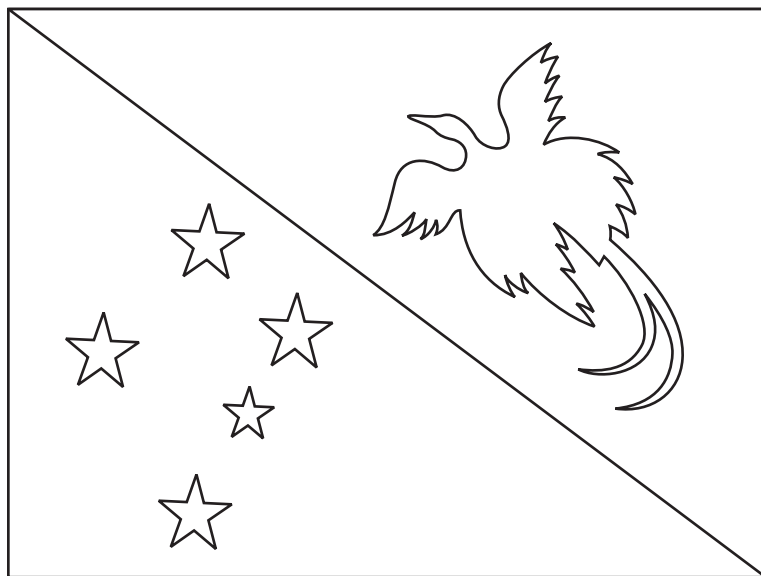
- Pronađite Australiju na karti. Zatim pronađite Finke, koji se nalazi u blizini Elis Springsa u samom središtu Australije.
- Pitajte decu da li mogu da se sete bilo kog drugog magarca koji je poslušao Boga. Podsetite ih na događaj sa Valamovom magaricom, koja je videla anđela i spasila Valamu život iz 4. Mojsijeve 22,21-32. Takođe, Isus je jahao na poslušnom magaretu, kako je zapisano u Mateju 21,1-9.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: [bit.ly/fb-mq](https://www.facebook.com/ly/fb-mq).
- Preuzmite postove o misiji i kratke činjenice iz Južne pacifičke divizije: bitly/spd-2022.
- Ovaj događaj je prilagođen iz izveštaja Dejvida Gilmora objavljenog u „Adventističkim zapisima“ Južne pacifičke divizije
- Ovaj događaj iz misije ilustruje sledeći deo strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom.“ Za više obaveštenja idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

Budući projekti Trinaeste subote

Dar Trinaeste subote sledećeg tromesečja pomoći će Diviziji istočne i centralne Afrike da osnuje:

- Internat u školi za medicinske sestre, u Mugoneru, u Ruandi
- Fakultetsku zgradu Medicinskog fakulteta na Adventističkom univerzitetu centralne Afrike, u Masoru, u Ruandi
- Centar za obuku mladih tehnikama poljoprivredne proizvodnje, u Nčvangi, u Ugandi
- Višenamensku salu u proširenom kampusu Etiopskog adventističkog koledža, u Nekemtu, u Etiopiji
- Studentski dom i višenamensku salu, u Adventističkoj školi Mvata za gluvonemu decu, u Mvati, u Keniji
- Višenamensku salu na Univerzitetu u Aruai, u Tanzaniji

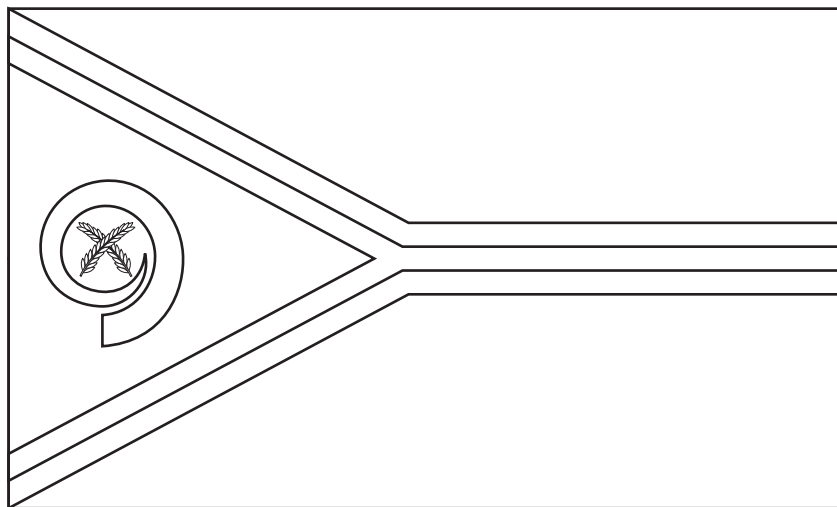
Oboji zastavu

PAPUA NOVA GVINEJA

UPUTSTVA:

Obojite gornju desnu polovinu crvenom bojom. Obojite pticu žutom bojom. Obojite donju levu polovinu crnom. Ostavite zvezde bele.

VANUATU

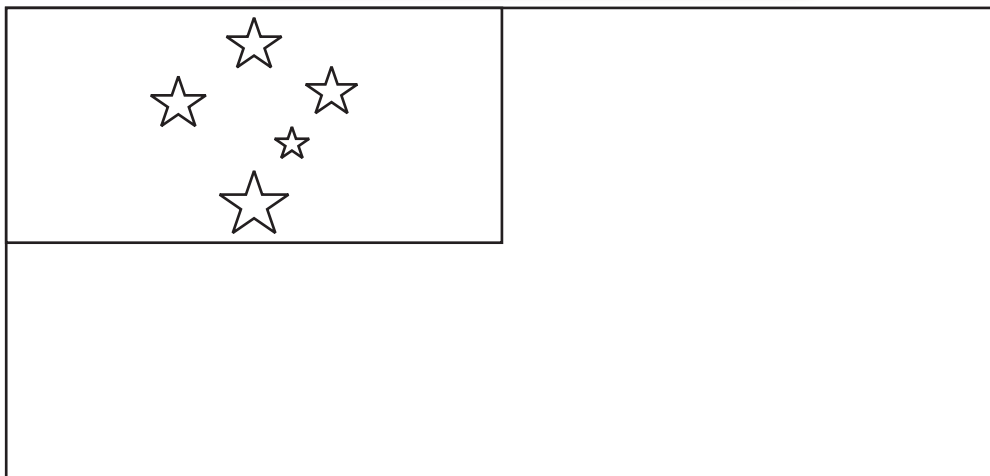
UPUTSTVA:

Obojite gornju polovinu crvenom bojom. Obojite donju polovinu zelenom bojom.

Obojite trougao sa leve strane crnom bojom. Obojite prugu u obliku slova Y žutom. Obojite ivicu sa obe strane crnom. Obojite kljove i listove žutom bojom.

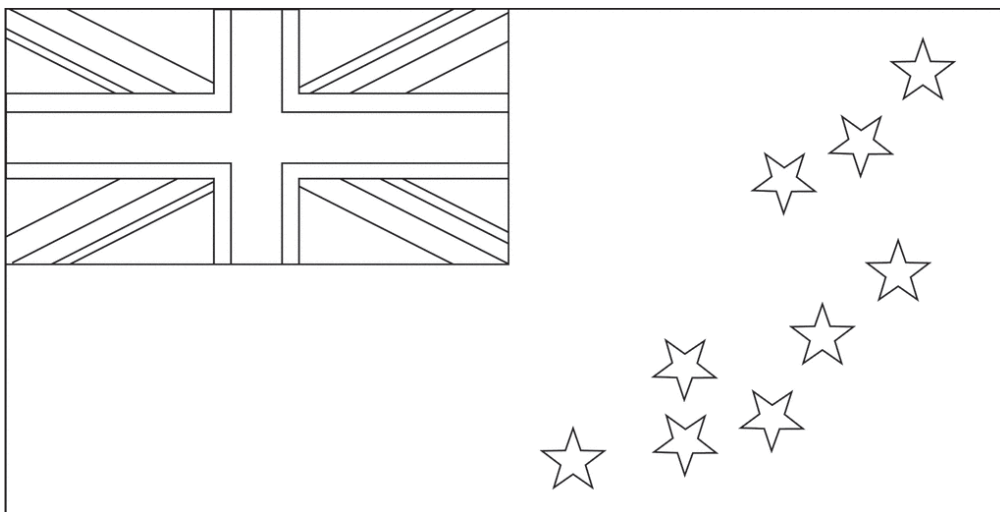
Oboji zastavu

SAMOA

UPUTSTVA:

Obojite kvadrat u gornjem levom uglu plavom bojom. Ostavite zvezde bele. Obojite ostatak zastave crvenom bojom.

TUVALU

UPUTSTVA:

Obojite glavni deo zastave nebesko plavom bojom. Obojite zvezde žutom bojom. Obojite Union Džek (Union Jack) zastavu u gornjem levom uglu na sledeći način: obojite glavni krst u sredini crvenom bojom, ali ostavite granice oko njega bele. Obojite male srednje pruge X crvenom bojom, ali ostavite ivicu oko belim. Obojite 8 trouglova tamno plavom bojom.

Hajde da kuvamo!

LEMINGTONI (AUSTRALIJA)

SASTOJCI

Tortice:

- 1 ½ šolje (200 g) višenamenskog (običnog) brašna
- 1 ½ kašičice (4 g) praška za pecivo
- ¼ kašičice (0,6 g) soli
- ½ šolje (120 g) neslanog putera, na sobnoj temperaturi
- 1 šolja (200 g) belog šećera
- 2 velika jaja, na sobnoj temperaturi
- 1 kašičica (5 ml) čistog ekstrakta vanile
- ½ šolje (120 ml) mleka, na sobnoj temperaturi

UPUTSTVA

Zagrejte rernu na 180 stepeni. Podmažite dno i stranice kvadratnog kalupa za tortu od 20 cm. Zatim obložite dno tepsije papirom za pečenje. U velikoj posudi prosejte ili umutite zajedno brašno, prašak za pecivo i so. Umotite puter dok ne omekša. Dodajte šećera i umotite dok masa ne postane svetla i penasta. Dodajte jaja, jedno po jedno, dobro umotite posle svakog dodavanja. Ostružite donje strane posude po potrebi. Dodajte ekstrakt vanile i umotite dok se ne sjedini. Naizmenično umešajte mešavinu brašna (u tri dela) i mleko (u dva dela), počevši i završavajući sa brašnom. Raširite testo u tepsiju i zagladite vrh. Pecite u zagrejanom rerni oko 20-25 minuta, ili dok čačkalica koju zabodete u tortu jednostavno ne izlazi čista. Ohladite tortu u plehu, stavite na žičanu rešetku, oko 10 minuta. Uklonite papir. Nakon što se torta potpuno ohladi, isečite na 16 kvadrata od 5 cm.

Čokoladna glazura:

- 4 šolje (450 g) šećera u prahu
- 1³/₃ šolje (40 g) nezaslađenog kakaoa u prahu
- 3 kašike (50 g) putera
- ½ šolje (120 ml) mleka, na sobnoj temperaturi

Premaz za posipanje:

- 2 ½ šolje (180 g) nezaslađenog iseckanog sušenog kokosa

Čokoladna glazura: Stavite šećer u prahu, kakao prah, puter i mleko u toplotno otpornu posudu postavljenu iznad lonca za krčkanje vode. Mešajte smešu dok ne postane glatka i tečna.

Za sastavljanje Lemingtona: Stavite kokos na veliki tanjir. Umočite jedan po jedan kvadrat torte u čokoladnu glazuru i zatim ih stavite u kokos. Lagano prenesite Lemingtone i postavite ih na čistu rešetku. Ako glazura postane pregusta, jednostavno stavite glazuru preko kipuće vode i ponovo zagrevajte dok se ne postane takve gustine da može da se sipa. Možda ćete morati ovo nekoliko puta da radite jer se glazura vremenom zgusne. Dodajte još malo mleka na glazuru ako je potrebno.

Kad napravite Lemingtone, spremite ih u hermetički zatvorenu posudu u kojoj mogu da stoje nekoliko dana. Napravite 16 Lemingtona od po 5 cm.

Izvori za vođe

Daje se dozvola za reprodukciju materijala od ovog tromesečja za upotrebu u lokalnoj Subotnoj školi i u dečjim programima. Obavezno preuzmite svoj besplatni video-zapis Misionski spotlajt, koji sadrži video-izveštaje iz Južne pacifičke divizije i šire. Preuzmite ili strimujte sa veb-lokacije Adventističke misije na bit.ly/missionspotlight.

Informacije sa Interneta

Slede izvori informacija koji mogu biti od pomoći u pripremi za segment misije Subotne škole. Za više informacija o kulturi i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju, posetite:

Veb-stranice

Australija: vladin veb-sajt bit.ly/GovAust
Posetite Australiju: bit.ly/VisitAust
Vikitravel: bit.ly/VikitravelAust
PNG: vladin veb-sajt bit.ly/GovPapuaNG
Papua Nova Gvineja: Putovanja bit.ly/PNG-Travel
Nacionalna Geografija: bit.ly/NG-PNG
Samoa: vladin veb-sajt bit.ly/GovSamoa
Samoa Putovanja: bit.ly/SamoaTravel
Trip Advisor: bit.ly/TASamoa
Tuvalu: vladin veb-sajt bit.ly/GovTuvalu
Bezvremenski Tuvalu: bit.ly/TimelessTuvalu
Trip Advisor: bit.ly/TA-Tuvalu
Vanuatu: vladin veb-sajt bit.ly/GovVanu
Vanuatu Putovanja: bit.ly/VanTrav
Vikitravel: bit.ly/VT-Vanuatu

Adventističke

Južna pacifička divizija: bit.ly/SDA-SPD
Konferencija Australijske unije: bitly/spD-AUC
Pacifičkookeanska unija: bitly/spD-TPUM
Misija Fidžija: bitly/spD-FM
Misija Samoa-Tokelau: bitly/spD-STM
Univerzitet Avondale: bitly/spD-Avondale
Pacifički adventistički univerzitet: bitly/spD-PAU

Metod postavljanja cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svetsku misiju i povećate sedmične misionске darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični mision-ski dar. Pomnožite taj iznos sa 15, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu, za dar koji će se prikupljati 31. decembra. Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misionско delo svetske Crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Južnoj pacifičkoj diviziji. Dvanaeste subote, 24. decembra, iznesite pred crkvu izveštaj o misionским darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvostruče ili utrostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

PROJEKTI:

1. Osnivanje misionorskog televizijskog kanala „Nada“ (Houp) i radio stanice „Nada“ na Papuanskoj misiji.
2. Snimanje serije „Carska deca“, pet dečjih TV serija od 13 epizoda zasnovanih na seriji knjiga Velika borba.

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Australijska	434	112	63.277	25.759.000
Novozelandska pacifička	152	47	21.130	5.589.000
Misija Papue Nove Gvineje	1.073	3.205	135.056	8.950.000
Tranpacifička misija	552	660	135.056	2.437.000
UKUPNO	2.211	4.024	612.276	42.735.000

Kiribati

